

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบัน รัฐบาลมีนโยบายที่จะกระจายรายได้ โอกาส และความเจริญให้แก่ท้องถิ่นต่าง ๆ เพื่อเป็นรากฐานของการส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และสร้างความกินดีอยู่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยเฉพาะการกระจายอำนาจในด้านที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดงานบริหารถิ่นของตน ทั้งนี้มีการจัดแบ่งรูปแบบของหน่วยการปกครองท้องถิ่นออกเป็น เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล เมืองพัทยา และกรุงเทพมหานคร ปกติแล้วการปกครองท้องถิ่นในแต่ละจังหวัดจะประกอบด้วยเทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งจะมีนโยบายการดำเนินงานแยกไปตามท้องถิ่นของตน ส่วนเมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร จัดเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่แตกต่างไปจากจังหวัดอื่น โดยจะมีการดำเนินการเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งท้องถิ่น

อย่างไรก็ตาม การกระจายอำนาจทางการปกครองท้องถิ่นนั้นจำเป็นต้องมีการกระจายอำนาจทางการคลังควบคู่กันไปด้วย เพื่อให้รัฐบาลท้องถิ่นมีรายได้ที่จะไปพัฒนาความเจริญในท้องถิ่นของตน ทั้งนี้เพราะการกระจายอำนาจการปกครองแต่เพียงอย่างเดียว โดยไม่มีการกระจายอำนาจทางการคลัง จะไม่สามารถทำให้รัฐบาลท้องถิ่นดำเนินการเพื่อเป็นประโยชน์ต่อประชาชนได้มากนัก และมีใช้การกระจายอำนาจที่แท้จริงแก่ประชาชน

จากที่มีนโยบายส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น ทำให้คาดหมายได้ว่า หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น รวมไปถึงความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินจำนวนมากขึ้นตามลำดับ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนตามสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ฉะนั้นการกระจายอำนาจทางการคลังจึงเป็นเรื่องจำเป็น โดยตามความหมายของพิธีสัญญาบัตร (2548 : 105) ให้ไว้ว่า “การกระจายอำนาจทางการคลัง หมายถึง การที่รัฐบาลกลางมอบอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบทางการคลังให้กับหน่วยการปกครองท้องถิ่น ให้มีอิสรภาพในการตัดสินใจทางการคลัง อันได้แก่ การจัดหารายได้ การใช้จ่าย การก่อหนี้ และการบริหารการคลัง โดยไม่ต้องอยู่ในการบังคับบัญชาของรัฐบาลกลางเพียงแต่อยู่ในการควบคุมบางเรื่องที่เป็นที่จำเป็นเท่านั้น”

ดังนั้นการคลังของหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น จึงมีความสำคัญมากที่จะช่วยให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นมีความสามารถในการบริหารงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การที่หน่วยการปกครองท้องถิ่นจะมีความเจริญก้าวหน้าและสามารถรับใช้ประชาชนในการอำนวยความสะดวกและความอยู่ดีกินดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นได้มากนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่ามีรายได้เพียงพอแก่การทะนุบำรุงท้องถิ่น หากหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีรายได้หรือฐานะการคลังไม่เพียงพอจำเป็นต้องอาศัยการอุดหนุนช่วยเหลือทางการเงินจากรัฐบาลเป็นประจำ เมื่อเป็นเช่นนี้หน่วยการปกครองท้องถิ่นนั้นจะต้องถูกควบคุมจากส่วนกลางมากขึ้นย่อมทำให้สิทธิหรืออำนาจในการปกครองตนเองมีน้อยลง และขาดความคิดริเริ่มที่จะปรับปรุงท้องถิ่นตนเองให้เจริญก้าวหน้า รายได้ของหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากในการบริหารการคลังเพื่อการบริหารงานท้องถิ่น โดยแหล่งรายได้หลักของหน่วยการปกครองท้องถิ่นประกอบด้วยรายได้จากภาษีอากร รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร และรายได้จากเงินที่มีสัดส่วนสูงสุดอุดหนุนของรัฐบาลกลาง แต่จะเห็นได้ว่าภาษีที่รัฐบาลท้องถิ่นจัดเก็บเอง อันเป็นแหล่งรายได้ที่สะท้อนให้เห็นถึงการกระจายอำนาจทางการคลังมากที่สุด แต่ก็ยังเป็นส่วนที่น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับภาษีประเภทอื่น ๆ จึงยังมองได้ว่าหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังประสบปัญหาในเรื่องการบริหารการจัดเก็บรายได้ในส่วนนี้ ซึ่งยังเป็นรายได้ที่ต่ำอยู่ ทั้งนี้อาจมีสาเหตุจากหลายปัจจัย เช่น โครงสร้างของภาษีที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น รวมถึงความพยายามและประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรท้องถิ่นของหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 โดยมีวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเพื่อการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ให้ประชาชนในท้องถิ่นระดับตำบลซึ่งเป็นเขตชนบทเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ของประเทศได้มีโอกาสเรียนรู้การแก้ไขปัญหา และการสนองตอบความต้องการของตนเอง โดยการเข้าไปมีบทบาทหรือมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครอง (Political Participation) หรือที่เรียกว่าการปกครองตนเอง (Local Self Government) ตามระบบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่ชนบทมากที่สุด ทั้งเป็นหน่วยงานราชการท้องถิ่นหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอำนาจหน้าที่ตามที่ คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบริหารตามแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจทางการเงินการคลังและงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระบวนการบริหารที่เกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้และการจัดหารายได้ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ มีทั้งที่องค์กรบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเองและได้รับจัดสรรจากหน่วยงานอื่น

รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดในรูปแบบของ กฎหมาย ทั้งที่เป็นพระราชบัญญัติ พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง ประกาศกระทรวง รวมถึงระเบียบและข้อบังคับอื่น การกำหนดรายได้ ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ได้แก่ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สถานะ การคลังของรัฐบาล ความพร้อมของท้องถิ่น การเรียกร้องของท้องถิ่น และปัจจัยทางการเมือง โดยที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถมีฐานะทางการคลังที่เพียงพอแก่การบริหารงานและมั่นคง โดยไม่ต้องพึ่งพาเงินภาษีจากรัฐเพียงอย่างเดียว

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบล มีรายได้หลายประเภทที่คล้ายคลึงกัน ได้แก่ รายได้ที่เกิดจากภาษีอากร รายได้จากค่าธรรมเนียม ใบอนุญาตและค่าปรับ รายได้จากทรัพย์สิน รายได้จากสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ รายได้เบ็ดเตล็ด เงินอุดหนุนจากรัฐบาล รายได้ที่เกิดจากภาษีอากรแยกเป็นรายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ได้แก่ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย อากรการฆ่าสัตว์ และภาษีจัดสรรหรือที่ได้รับแบ่งสรรจากรัฐบาล

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็น อบต. ที่มีรายได้ที่จัดเก็บเองทั้งในส่วนของ หมวดภาษีอากรท้องถิ่นและหมวดรายได้เบ็ดเตล็ด ซึ่งได้แก่

1. ภาษีโรงเรือนและที่ดิน
2. ภาษีบำรุงท้องที่
3. ภาษีป้าย
4. ค่าธรรมเนียม และใบอนุญาต
5. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตสถานที่ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
6. ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
7. ค่าขายแบบ

ในปีที่ผ่านมา (พ.ศ.2551) องค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ไม่สามารถดำเนินการจัดเก็บรายได้ที่จัดเก็บเองได้เท่ากับประมาณการที่ได้ตั้งรับไว้ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรีตั้งประมาณการรายรับไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี 2552 ตั้งรับไว้ 15,165,500 บาท องค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี สามารถดำเนินการจัดเก็บภาษีที่จัดเก็บเองได้เพียง 206,900.33 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 1.35 (จากข้อมูลการจัดเก็บรายได้ของ อบต.กุกยบุรี พ.ศ.2552) และรายได้ส่วนใหญ่เป็นรายได้ที่เกิดจากภาษีบำรุงท้องที่และภาษีโรงเรือนและที่ดิน ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนจึงต้องการจะศึกษาเพื่อหาสาเหตุของการจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งส่งผลทำให้มีงบประมาณไม่เพียงพอต่อการบริหารงานหรือการดำเนินงาน การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ดังนั้นผู้เขียนจึงมุ่งที่จะทำการวิจัย เพื่อหาสาเหตุและปัญหาอุปสรรคของการจัดเก็บรายได้ที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย โดยผู้เขียนจะใช้ข้อมูลตัวเลขจากประมาณการรายรับ และรายรับจริง ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี

เพื่อศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบข้อมูลของประมาณการรายรับกับรายรับจริงที่ได้ตั้งรับไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีย้อนหลัง 3 ปี (พ.ศ. 2550-2552) เพื่อใช้ในการหาสาเหตุปัญหาและอุปสรรคที่แท้จริง เพื่อจะใช้ประโยชน์ในการกำหนดเป็นแนวทางในการจัดเก็บรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรีให้เกิดประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นต่อไป

จากการวิเคราะห์ ประมาณการรายรับ และรายรับจริงย้อนหลัง (รายละเอียดปรากฏในบทที่ 2) ของทั้งสามปีน่าจะมีสาเหตุและปัญหาอย่างหนึ่งอย่างใดเข้ามาเกี่ยวข้องกับ การศึกษาหาสาเหตุ โดยจะต้องทำการศึกษาอย่างจริงจัง เพื่อให้การดำเนินการจัดเก็บรายได้ หรือประมาณการรายรับ การกำหนดประมาณที่มีความชัดเจน และสามารถประมาณการรายรับให้มีสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นทุกปี ไม่ใช่ประมาณการมีการเพิ่มหรือลดลงโดยไม่ทราบสาเหตุปัญหาและอุปสรรคหรือไม่มีหลักเกณฑ์ เมื่อพบว่าสาเหตุที่การจัดเก็บรายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย จึงเป็นเรื่องที่องค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ต้องดำเนินการหาสาเหตุของปัญหาและอุปสรรคเพื่อแก้ไขปัญหานี้ เพราะการจัดเก็บรายได้เป็นเรื่องที่สำคัญในการบริหารงานการเงินการคลัง ทั้งผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย ควรที่จะร่วมกันพิจารณาเพื่อแก้ไข และดำเนินการให้การจัดเก็บรายได้เป็นเรื่องสำคัญและจำเป็น มิฉะนั้นแล้ว การบริหารงานการเงินการคลังขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรีก็ล้มเหลว และฐานะทางการคลังก็ไม่มั่นคง เนื่องจากการจัดเก็บรายได้หรือภาษีต่าง ๆ ที่ควรจะเป็นรายได้เพื่อจะได้มีงบประมาณเพียงพอต่อการพัฒนาและตอบสนองความต้องการ และบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามสถานภาพส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาสาเหตุ ปัญหา และอุปสรรค ที่ทำให้การดำเนินการจัดเก็บภาษีไม่เป็นไปตามเป้าหมาย

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นของ องค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกันตามสถานภาพส่วนบุคคล

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ 1) พนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนการคลัง จำนวน 5 คน 2) ประชาชนทั่วไปรวมถึงผู้ประกอบการที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี จำนวน 1,075 คน รวมทั้งสิ้น 1,080 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม จำนวนรวมทั้งสิ้น 285 คน ได้แก่

1. กลุ่มพนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ปฏิบัติหน้าที่ในส่วนการคลัง จำนวน 5 คน ซึ่งทำการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)
2. กลุ่มประชาชนและผู้ประกอบการที่เสียภาษีในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุยบุรี อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้วิธีกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 : 608) จำนวน 280 คน และทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ประสิทธิภาพ หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงาน หรือการปฏิบัติงานที่ให้ได้ผลการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ มีความถูกต้องได้มาตรฐาน ประหยัด คุ่มค่า รวดเร็ว และทันเวลา โดยเกิดประโยชน์สูงสุด

ประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษี หมายถึง กระบวนการในการดำเนินงานหรือการปฏิบัติงานในการจัดเก็บภาษีอากรท้องถิ่น ได้แก่ รายได้ที่เกิดจากการจัดเก็บภาษีบำรุงท้องที่ ภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน และที่ดินขององค์การบริหารส่วนตำบล กุญบุรี อำเภอกุญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเตรียมความพร้อม ด้านการบริหารจัดการ ด้านความพึงพอใจ และด้านการติดตามและประเมินผล

ด้านการเตรียมความพร้อม หมายถึง เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดเตรียมการในเรื่องของเอกสาร เช่น ใบเสร็จรับเงิน แบบพิมพ์ต่าง ๆ ไว้เพื่อบริการผู้เสียภาษีและเจ้าหน้าที่มีความรอบรู้เกี่ยวกับการให้บริการ สามารถให้ คำแนะนำ หรือตอบข้อซักถาม ได้เป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นและตั้งใจในการให้บริการอย่างรวดเร็ว

ด้านการบริหารจัดการ หมายถึง การกำหนดทิศทางในการใช้ทรัพยากรทั้งหลายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายขององค์กร การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) เฉลียวฉลาดและคุ้มค่า (Cost-Effective) การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Effective) มีการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง (Right Decision) และมีการปฏิบัติการสำเร็จตามแผนที่กำหนดไว้ เช่น 1) มีการประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ความเข้าใจและประโยชน์การเสียภาษีอากร 2) เงินภาษีที่ชำระให้กับอบต.ฯ จะนำไปใช้ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริตและโปร่งใสตรวจสอบได้ 3) เงินภาษีอากรที่ชำระให้ อบต.ฯ จะนำไปพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า 4) มีการสร้างความตระหนักในการเสียภาษีแก่ประชาชนอย่างเสมอภาค 5) มีรูปแบบการสื่อสารประชาสัมพันธ์ในการเสียภาษีที่หลากหลาย

ด้านความพึงพอใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบมากที่สุดของผู้ใช้บริการที่มีผลจากการเปรียบเทียบระหว่างการให้บริการต่าง ๆ กับความคาดหวังของผู้ใช้บริการที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้ใช้บริการอย่างต่อเนื่องซึ่ง ประกอบด้วย ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ด้านการให้บริการที่ตรงเวลา ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

ด้านการติดตามและประเมินผล หมายถึง กระบวนการบริหารงานประเมินคุณภาพการปฏิบัติงานและประเมินประสิทธิผลของการควบคุมภายในที่วางไว้อย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่น การจัดทำรายงานผลการดำเนินการจัดเก็บภาษี การจัดส่งหนังสือแจ้งเตือนเกี่ยวกับการชำระภาษี

อย่างสม่ำเสมอ การติดตามทวงถามลูกหนี้ค้างชำระ และการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการจัดทำแผนการจัดเก็บภาษีและการชำระภาษี

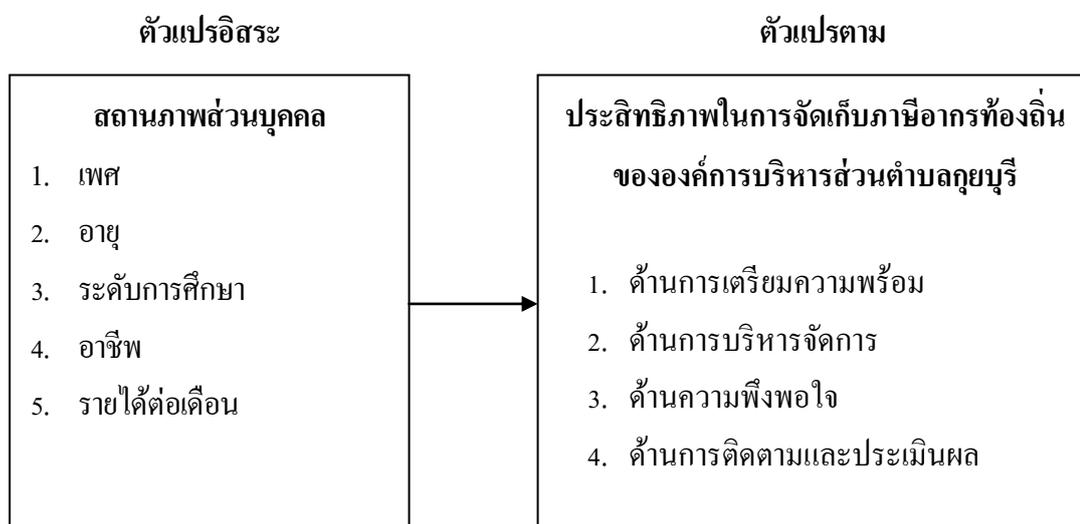
องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ครั้งที่ 2 มีผลตั้งแต่วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2539

รายได้ หมายถึง รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดเก็บเอง ซึ่งได้แก่ หมวดภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาต รายได้จากกิจการสาธารณูปโภคและการพาณิชย์ และหมวดรายได้ เบ็ดเตล็ด

บุคลากร หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดเก็บรายได้ ขององค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี ได้แก่ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล หัวหน้าส่วนโยธา ผู้ช่วย เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ หรือเจ้าหน้าที่อื่นที่ได้รับมอบหมาย

ประชาชนผู้เสียภาษีหรือผู้ประกอบการ หมายถึง เจ้าของทรัพย์สิน และผู้รับบริการที่เสีย ภาษีอากรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลกุกยบุรี อำเภอกุกยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีอากรท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษบุรี อำเภอกฤษบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการวางระบบ และปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้และภาษีอากรขององค์การบริหารส่วนตำบลกฤษบุรี อำเภอกฤษบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงยิ่งขึ้นในโอกาสต่อไป
3. องค์การบริหารส่วนตำบลกฤษบุรี อำเภอกฤษบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สามารถใช้เป็นแนวทางกำหนดนโยบายและใช้ในการวางแผนเพื่อกำหนดการเกี่ยวกับการจัดเก็บรายได้ให้บรรลุตามเป้าหมาย